

ГОТҮЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

„ГОТУЙСЬ”

Журнал пластового новачтва

“NOTUJS” — MAGAZINE
for Ukrainian Children

Видає Головна Пластова Булава
Відповідальний редактор:
пл. сек. Леся Храплява

Адреса Редакції:
LESIA CHRAPLYWA
168 East 7th St., Apt. 3A
New York 9, New York

Адмініструє
Крайова Пластова Старшина
на ЗДА.

Адреса Адміністрації:
“PLAST” Inc.
New York 3, N. Y.
140-142 Second Avenue

Обкладинка роботи Роми Баб'юк

З М І С Т :

Вінок для Матусі	3
Добре діло	4
Казочки „Готуйся”	8
Тасмні письма подав Братчик Ірко	10
Вуйко Квак: Пташки вітають весну	12
„Готуйсь” проводить розпитування	14

Річна передплата в ЗДА — \$ 2.50, в Канаді — \$ 2.75. Новачки та новачки складають її на руки виховників, самітників та не-новачки пересилають просто до Адміністрації. Ціна одного числа 25 центів в ЗДА, 30 центів в Канаді.

„ГОТУЙСЬ” ДЯКУЄ ЗА ПОЖЕРТВИ НА ФОНД:

Росві Новачок „Гірські Мурашки” із Клівленду, wraz із Сестричкою Орисею Волчук. „Гірські Мурашки” вже перейшли до юначок, а оце прислали „Готуйсєві” на прощання свої заощадження, шість доларів та десять центів. Їх зібрали вони за час всього свого новакування, бо яка з них забулася і сказала слово чужою мовою, мусіла платити цента. „Готуйсь” дякує, і радіє, що в цілому рої, за ціле новакування... назбиралося тільки так мало!

Листа, що прийшов разом із цією посилюкою, підписали: Христя Кусяка, Ліда Кусяка, Марга Школьник, Люба Росул, Марта Новицька, Дарця Дем'янчук, Ліда Боднар; сьогодні вони вже юначки, бо перейшли до Юнацтва ще 16 березня цього року.

Вуйкові Слоневі із Помаранчівки, за даток 10 доларів, який він склав замість Великодніх побажань.

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 5 (86)

Травень

1963

МАТИ — малувала славна українська малярка
ОЛЕНА КУЛЬЧИЦЬКА.

„Готуйсь” дякує Дідусеві Саві Никифорякові, який позичив нам цей образ, щоб „Готуйсь” міг помістити його в День Матері.

Сині дзвіночки
Молитву дзвонять.
Зложім в молитві
Щирій долоні.

Ніч проминула
І сонце світить.
Вислухай, Мати,
Що просять діти!

Нехай цей вітер,
Що в хмарах лине,
Принесе запах
Квітів України!

Нехай ця днина
Додасть нам сили,
Щоб Україні
Всі ми служили!

ВІНОК ДЛЯ МАТУСІ

ГАННУСЯ сидить на кріслі по середині сцени, плете віночок і співає на мелодію „Вію, вію”...:

Вію, вію, вію віночок,
Треба, треба, мені квіток,
Цей віночок на Мамин День,
То Матуся рада буде!

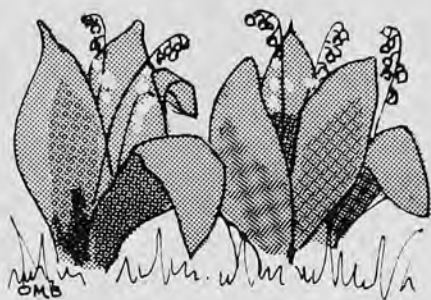
РОЖЕЧКА: (*Входить*)
Я найкраща у городі,
Тобі стану у пригоді:
Стану я Матусі Свято
Своїм квітом величати!

ДЗВІНОЧОК: (*Входить*)
Я синенький є дзвіночок;
Ой, прийміть мене в віночок,
Буду радісно дзвеніти
Для Матусі „Многа Літа”!
(*Беруться за руки з РОЖЕЧКОЮ, крутяться докруги ГАННУСИ та співають, як вона співала „Вію, вію”...*)

НЕЗАБУДЬКА: (*Входить*)
Синя квітка, жовті очі,
Незабудька з вами хоче
Розказати по звичаю:
Діти Маму пам'ятають!
(*Крутяться докруги ГАННУСИ втрійку та співають*).

МАЧОК: (*Входить*)
Я червоний, чорні вуси;
Мак в віночку бути мусить!
Бо це знають усі діти:
Маки — це любови квіти!
(*Всі квіти крутяться, співають знов*).

ВОЛОШКА: (*Входить*)
Я волошка із пшениці,
З української землиці,

Де дівчатком ще ходила
Наша Мама, наша мила...
(*Идуть кругом, співають*).

РОМЕН: (*Входить*)
Не забудьте і про мене,
Променистого ромена!
Мамі б'ється так вірненько
Золоте моє серденько!
(*Разом йдуть кругом, співають*).

НАРЦИЗ: (*Входить*)
Я нарциз, дивлюсь у воду
На свою жовтеньку вроду.
У віночок прошусь ревню,
А зрадіє Мама певно!
(*Идуть разом кругом, співають*).

БРАТОК: (*Входить*)
Прошу і мене прийняти,
Бо усім квіткам я браток,
А того ж і хоче Мати,
Щоб любили ми брат брата!
(*ГАННУСЯ встає та КВІТКИ беруть її у круг. Идуть разом та співають*):

Вже роботі нашій кінець,
Вже барвистий у нас вінець.
В Мами Свято його я дам,
Мой Мамі, найкращій з Мам!

ДОБРЕ ДІЛО

(Правдива подія)

Сьогодні навіть всі „Соловейки” прийшли на час на сходини. Навіть і Надійка, що то живе далеко і „недобрий” автобус не хоче заждати на неї. І вкладки ніхто не забув, і кожна могла розказати сестричці, яку то українську книжечку вона прочитала цього тижня. Але сходини все таки не клеїлися. Не клеїлися, і вже!

На самому початку, коли стали в крузі та заспівали свою пісеньку:

„Соловєчку, пташку, пташку,
Та чи був же ти в наших

[садку” . . . ,

— чути було зразу, що нестас Ольжиного голосу. Прапорець держала замість неї Настя, заступниця роєвої. Але хто лиш поглянув на прапорець, зараз мусів згадати, що звичайно держала його Оля.

З бідою доспівали якоесь пісеньку, а Лярисці таки капнула слізка з одного ока. Тоді сестричка казала цілому роєві шукати

скарбу. Звичайно при цьому піднімався такий крик, аж сестричка мусіла „викликати Хляпа”, щоб забрав собі скарб, бо новачки на нього не заслужили. Але на цей раз новачки не лиш не галасували, але крутилися знеохочені одна поза одну, мов і не для них цей скарб.

І новачки й сестричка знали, чого це так. Ще на останніх сходинах Оля була з ними. Правда, всі знали, що Ольжина Мама дуже важко хвора і Оля вже від кількох днів жила в домі Тані. Але все таки Оля ще була. Аж при кінці сходин прибігла тітка Олі та забрала її швидко з собою. „Соловейки” добре знали, що сталося, бо всі були на другий день на панахиді, а Мама Ляриски замовила від них усіх Службу Божу за Ольжину Маму.

Та зараз після похоронів тітка забрала Олю зі собою, далеко, далеко, аж поза границі Канади, у З’єдинені Держави Америки. Всі „Соловейки” підписа-

лися Олі на пам'ятку в альбомі, а батько Надійки возив їх своїм автом проводити Олю на лето-вище.

І ось тепер були перші сходи-ни без Олі. Всі знали, що Оля вже більше ніколи не прийде.

Лиш на маленьку хвилинку прояснилися личка, коли Настя таки побачила на шафі пачку найновішого числа „Готуйсь”. А коли знімала його в поспіху і барвисті календарці розсипали-ся по домівці, мов метелики, де-хто навіть усміхнувся. Але не на довго! Зараз згадали „Соловей-ки”, що між цими журналіками буде один і для Олі і знов усі по-сумніли.

— Прощу сестрички, а чи Оля дістане його?

— А як вона його дістане?

— А вона там, у новому місті нікого не знає, то хоч би свого „Готуйся” мала!

— А прощу сестрички, а чи Оля вже заплатила передплату за „Готуйсь” на новий рік? — спитала Настя, але Таня їй за-раз перебила:

— Та як їй було платити, ко-ли вона навіть не бувала вдома тоді, коли ми всі складали пе-редплати?

— Правда твоя, Таню, — по-годилася сестричка, — Оля ще не заплатила, бо ніяк їй було...

— То й „Готуйся” вже біль-ше не дістане? — зажурилася Стефа.

— Мабуть, що ні, хіба що... — сестричка перервала та пиль-но поглянула на новачок.

— Ми їй заплатимо! — аж вигукнула Ксеня.

— Я можу сама їй заплатити! — піднесла ще вище свій кир-патенький носик Івася. — Ма-ма дасть мені грошей, скільки я сама захочу!

— Овва, ти заплатиш, а ми ж що? Хіба ми не такі Ольжині товаришки, як ти? — майже роз-гнівалася Ксеня.

Аж сестричка сказала, як слід зробити:

— Справді, найкраще буде, ко-ли кожна заплатить однакову суму і тоді буде від усіх по рів-ному. Вас без Олі дев'ять, а за-те я десята; а за рік виходить десять чисел „Готуйсь”. Так кожна із нас заплатить одне чис-ло, і буде на цілий рік.

— То я хочу на грудень, бо тоді приходить Святий Миколай! — зраділа Настя.

— А я за червень, бо тоді по-чинаються вакації! — заклика-ла Ляриска.

— А я за лютий, бо тоді є но-вацька забава! — аж заплескала в долоні Ксеня.

— А я за травень, — промо-вила Таня півголосом, але всі зараз чомусь пригихли, — бо то-ді припадає День Матері...

***

Новачки в новому місті, куди тітка привезла Олю, називалися „Чорнобривки”. Бо є такі гарні

квітки, що так називаються. Перед першими сходами Оля сиділа мовчки у самому кутку домівки, хоч „Чорнобривки” запрошували її бавитись у „лови”, поки прийде сестричка. У волосі під шапочкою мала чорну стрічку, а однострій був у неї неprasований, просто такий, як привезла його з дому в валізці.

Сестричка в них називалася Славця і прийшла на сходи у сміхнена та з новим числом „Готуйся” в руках.

— О, вже є новий „Готуйсь”!
— закликала одна „Чорнобривка”.

— Прошу показати швидко, якої він барви! — заглядала цікаво друга.

— А яка в ньому загадка? Будемо її зараз розгадувати? — нетерпеливилася третя.

Обступили сестричку і миттю розхопили нове число з її рук. Аж тоді сестричка викликала з кутка Олю.

— Ти вже мабуть успіла зазнати зі своїм новим роєм, — сказала, — і тепер будеш завжди з нами. Бачите, дівчатка, Оля теж уже юне орля, так, як

і ви, то будете разом підготовлятися до третьої проби. А я щось маю для тебе, Олю...

Оля стояла, спустивши голову. Вона не хотіла нічого, бо чого ж їй хотіти, коли вона не має нічого, і ось навіть „Готуйся” дістали всі, а вона ні... То навіть очам своїм не хотіла вірити, коли сестричка вийняла з течки ще одного „Готуйся” та подала їй. — Це для тебе...

— Прошу сестрички, я не заплатила передплати... А Татко казав, що негарно брати щонебудь даром... — залебеділа збентежено.

— Ти даром нічого не береш, — усміхнулася чомусь сестричка, — твою передплату заплатили твої „Соловейки” з Канади, щоб ти тут мала те, що й усі інші новачки.

Оля майже забула подякувати, так швидко вхопила „Готуйся” та пригорнула його до себе. Тепер вона вже знала певно, що вона така, як інші „Чорнобривки”. І що більше: вона ще трошки і „Соловейко”!

Сестричка Мавка

ДЕНЬ НАШОГО СВЯТОГО

Світл. Н. Кулинич

Новаки з Нью Йорку на Святі Юрія, Опікуна Пласту, минулого року. Не забудьте прислати нам світлини із Вашого цьогорічного Свята!

НАШ КАЛЕНДАРЕЦЬ

У цьому травневому числі знайдете календарець вже на червень. У червні маєте зазначені два дні свят — це Зелені Свята або Зіслазня Святого Духа. Здавен-давна був у нас звичай, що в той день замаювали кожному хату свіжою зеленню, а долівку вистелювали пахучим шуваром-травою, що росте над берегами рік та багон. Це теж день поминок по померлих, особливо ж по тих, що згинули за волю України. В цей день у нас відправлялися врочисті панахиди на кла-

довищах, а сьогодні, далеко від наших рідних могил, ми відправляємо панахиди у церквах, щоб згадати тих, які віддали своє життя за нашу кращу долю.

В червні припадає ще один дуже радісний день — це кінець шкільного року. Та не всюди припадає він у той самий час. Тому й „Готуйсь” не міг його Вам зазначити. Це вже Ви зробіть самі та зчеркуйте кожний минулий день, щоб знати, як далеко ще до вакацій.

КАЗОЧКИ „ГОТУЙСЯ”

Ви всі, Читачі „Готуйся”, читаєте не лиш українські книжечки (їх читаєте найбільше!), але теж знаєте і інші мови і читаєте інші книжечки. Читаєте теж певно радо казочки. І знаєте, що всі ці постаті в казках називаються так, що їх імена нелегко Вам самим перекласти на українську мову. Коли переказуєте ці казки своїм товаришам чи молодшим братчикам та сестричкам, мусите вживати чужих імен, що знайшли у книжці. А це всуміш з українською мовою виглядає не лиш дивно, але й негарно. А тимчасом є й українські казки і всі ці постаті мають і свої українські імена, тільки треба їх знати. Тому саме сестричка Лебідка подала нам цього місяця кілька таких „казкових імен”, а сестричка Оксанка намалювала нам ці постаті, щоб ми краще пізнали їх. Ось погляньте та запам’ятайте:

- 1) Карлики — dwarfs — die Zwerge
- 2) Білосніжка, Снігуронька — Snow White — Schneewittchen
- 3) Відьма або баба-яга — wich — die Hexe
- 4) Попелюшка — Cinderella — Aschenputtel
- 5) Червона Шапочка — Red Riding Hood — Rotkäppchen
- 6) Чарівник — magician — der Zauberer
- 7) Велетень — giant — der Riese
- 8) Спляча красуня (теж звуть її німці „Глогорожечка”) — Sleeping Beauty — Dornröschen
- 9) Дівчинка-Пальчик, Палюшечка — Thumbeline — Daumendick
- 10) Фея — fairy — die Fee.

Мал. О. Борис

ТАЄМНІ ПИСЬМА

(Подав Сірий Орел Ірко)

У таборі, в теренових грах, новацтво часто дістає вістки писані різними таємними письмами. Такі письма дуже цікаві; і цікаво спершу додуматися, як треба відгадувати, може що дописати, чи може читати з іншого боку, як це робиться звичайно; а потім ще цікавіше відчитати, що це за таємна вістка. Ану попробуйте, та побачите, чи щось подібне не зустрінеться Вам у таборі на тереновій грі!

1) (Горішній напис на поперечній сторінці): **СЛАВНИЙ ПИСЬМЕННИК.**

За домогою ключа, що збоку, відчитайте це таємне письмо. В ньому згаданий наш славний письменник, що написав багато казок для молоді. Роковини його смерти припадають у травні.

2) (Долішній напис на поперечній сторінці): **ТРИ ГЕРОЇ УКРАЇНИ.**

А тут підписалися три борці за волю України, що їх пам'ять вшановуємо цього місяця.

3) (Перший напис внизу): **ПРИГАДКА БРАТЧИКА.**

Минулого тижня братчик написав новакам „Вермедикам” отаку пригадку. Ану, чи Ви її прочитаєте?

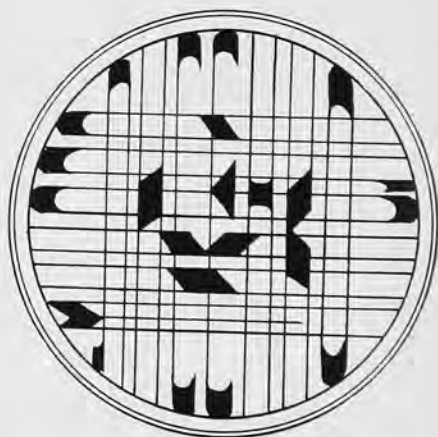
У П Т Р Т   Т А Р А О

Т А А Ю Я   Я Д П Р Т

С Н П О В   В А Я Т С

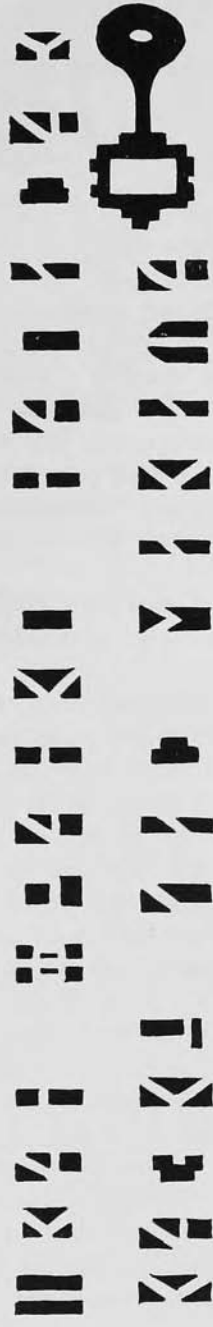
А О Я, Г С   С П Н О О

Л Р І О О   Є И В Г Ш

БАТЬКО УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ

Цього року вшановуємо 50-ліття смерти нашого славного композитора. Тут написано його ім'я та прізвище. Прочитайте!

С / V C - П E T Г C O P T
E B - E - V C - C B T C E T T B
P O V T - Ш \ X E B / И

Оберніть так сторінку!

Вуйко Квак

Мал. О. Борис

ПТАШКИ ВІТАЮТЬ ВЕСНУ

Весна починається тоді, коли появляються перші весняні гості — в о р о н и. Вони прилітають, коли починає топитися сніг і на полях появляються чорні плями землі. Люди, що живуть у містах, не помічають їх. Знають їх тільки хлібороби-фермери. Десять-п'ятнадцять днів після ворон прилітають шпаки й жайворонки. Ще вчора хатинки шпаків стояли порожні, а сьогодні біля них рух. Шпачихи оглядають їх з усіх сторін, залазять у середину, обшукують, чи бува що не змінилося від минулого року, чи нема якого ушкодження.

Цікаво, що це прилетіли шпачихи-самички, а самчики прилітають кілька днів пізніше. Юрчик дуже цікавий, чому шпачки не прилітають разом.

— Бо треба знати, що гніздечка будують шпачихи самі, або самчики лиш трохи помагають. Самчики ніколи не майструють гніздечок самі. Самички краще розуміються на цій роботі і тому прилітають перші, щоб знати, що робити, коли надлетить самчик. Перші дні для шпачків дуже важкі. Вони не мають що їсти. Немає комах, немає хробачків-дощевиків і їм доводиться жититися тим, що знайдуть у полі або біля хат. Ще гірше, коли часом впаде сніг та почне віяти зимний, північний вітер. В такі дні доводиться шпачкам знов відлітати, туди, де тепліше. Там перечікують негоду і знов повертаються у свої хатинки.

— А скажіть, діти, що треба робити нам, щоб парягувати бідних шпачків, коли вони не мають що їсти?

— Я знаю, — каже Марійка, — треба їм давати кришки хліба.

— Бачите, діти, шпачки люблять м'ясну потраву, а тому краще давати їм рештки м'яса, шкурки з ковбаси чи солонини, рештки м'ясних консерв, тощо. Все це дрібно пократати та покласти на дощечку, десь у затишному місці, куди не закрадуться коти чи собаки.

Ж а й в о р о н к і в ми теж не бачимо в містах. Ці пташки люблять широкий простір поля. Коли вони прилітають, не почуємо їх

співу. Не до співу їм! Вони голодні, жваво бігають по місцях, де сніг вже стопився, шукають насіння, яке висипалося минулого року із трав. Бачите діти, жайворонки не люблять м'ясної страви. Для них окрушини хліба були б найкращі. Жайворонки бідні, добре набігаються за день, поки хоч трохи заспокоять голод. Жайворонків дуже люблять наші люди, особливо ж селяни-хлібороби. Є багато пісень, що в них згадують жайворонків. Ось одна із них:

„Чом ти, жайворонку, рано з вир'я*) прилетів,
Ще по горах сніженьки лежали,
Ой ще по долинах криженьки стояли . . .

Хочу сказати вам, діти, ще про тих птахів, що з нами зимують. В першу чергу про к р у к і в. Вони не марнують часу. Вони вже тепер приготівляють гнізда та лігають на поля, поглянути, що там робиться.

— А на що вони лігають дивитися? — питає цікавий Юрчик.

— Крук — дуже обережна птаха. Він не любить наближуватися до людських осель. Живе в лісі, близько поля. Коли вийдуть плугатарі орати поле, поміж ними повно круків. Вони лігають над борознами**) та визбирують різне хробаччя. Це їх пожива. Тому вони й вилітають поглянути, чи люди вже починають орати.

Треба ще сказати, що найшвидше з усіх пташок складає яйця кручиха. Ще сніг на полях, а в неї у гнізді вже 4-5 зеленкуватих яєчок з темними плямками. Ночами ще зимно, часом і морози, тому самичка не встає з гнізда, а гріє яєчка, щоб не простудилися. Круксамчик дбає про свою самичку та приносить їй усяку поживу, яку лиш може здобути в такий час.

Зле було б не згадати с и н и ч о к. Вони завжди жваві, веселі. Співають, аж заливаються: „Зінь, зінь, зінь . . . тррр . . . зінь, зінь . . .” Наче б то співали: „Скинь, скинь кожух, весна прийшла, скинь”! Синички безупинно шукають поживи, бігають по гілках дерев, заглядають у кожний куток садка, нишпорять по смітниках, чи не знайдуть там чогось. Кусочок солонини — найбільші їх ласощі, щось як для вас шоколядка.

— А де зимують д я т л и ? — питають діти.

— Дятли відлітають на зиму. Вони живляться комахами, а їх зимою не знайдеш. Весною повертаються до нас. Цікаві це птахи. Вони зустрічають весну по-своєму: вилітають на сам вершок дерева та стукають дзьобом з усієї сили у зламану чи розколену гіллячку. Так дають знати, що вже прилетіли та далі будуть лікувати дерева від різних шкідників, що точать їх.

Про горобців і не згадую. Всі вони в нас на очах. В найгіршу зиму вміють знайти собі поживу, а держаться близько хат, так, як собака чи кіт.

*) Вирій — у давнину наші предки вірили, що птахи відлітають на зиму у якусь чарівну, казкову країну-вирій. Тепер ми знаємо, що відлітають вони у тепліші, полудневі країни, одначе назву „вирій” вживаємо й далі.

***) Борозна — рівець, що залишається за плугом при оранні землі під засів зерна.

„ГОТУЙСЬ” ПРОВОДИТЬ РОЗПИТУВАННЯ

Переглядаючи свою бібліотеку, „Готуйсь” запримітив велику книгу з кольоровими образками під загальовком „Українська народна ноша”. Розгортаючи її, „Готуйсь” зупинився на образку на якому був намальований гуцул у барвистому гуцульському одязі, з топірцем у руці. В даліні височіли зелені верхи Карпат. „Готуйсь” нагнувся над образком, щоб краще приглянути-ся, коли нараз топірець вислизнувся несподівано з руки гуцула та весело підспівуючи собі коломийки пішов танком по відкритій книжці. „Готуйсь” з дива відскочив і стрівоженими очима стежив за жвавим топірцем. Дотанцювавши до краю книжки, топірець зупинився, привітно усміхнувся і привітався.

— Слава Ісусу! — Слава навіки! — відповів „Готуйсь”.

Топірець: — Я рішив скористати з того, що Ви відкрили книжку, та потанцював собі трішки. Пригадав я собі, як не раз біля ватри танцював аркана в руках легінів. Так і тепер захотілось трохи розрухатись, бо важко лежати завжди на однім місці.

„Готуйсь”: — Мені здавалося, що гуцули вживали топірців тільки при праці.

Т.: — Авжеж, вживають нас і до рубання дерева, як зброю і до танцю. Славні топірці виробляють на Гуцульщині, без яких ніодин порядний гуцул не може обійтись.

„Г.”: — Чи бувають різьблені топірці?

Т.: — Ще б пак! Не тільки різьблені, але ще й викладані кольоровими кораликами та мосьжними дротиками. Топірець

складається з двох частин, а саме з держака та бартки. Бартка це гостре сталеве лезо, прикріплене до довгого дерев'яного держака, який по-мистецьки різьблений. Найдорожчим та найкращим топірцем на всю Гуцульщину славився гуцульський ватажок, Олекса Довбуш.

„на той топір його ясний
клали німці много сталі“¹⁾.

„Г.“: — Знаю, що Довбуш ходив з своїми хлопцями-легінами по Карпатах та обороняв український нарід від знущань панів. В народі ще й досі зберігаються різні перекази про подвиги славного опришка Довбуша та його чарівний топір.

Т.: — Чи відомо Вам, що перед смертю звернувся Довбуш до своїх хлопців такими словами:

„Як я браття вже загину,
Візьміть мене на топори
Та занесіть, де найкраще
Та занесіть в сині гори“.²⁾

Друзі віддали йому останню пошану як ватажкові і за давнім гуцульським звичаєм занесли його на топорах до останнього місця спочинку,

„там, де пташки не співають,
там, де люди не заходять“.³⁾

„Г.“: — Переказ розповідає, що Довбуш велів своїм легіням заховати його топір в глибоку печеру далеко від людського ока. І сказав Довбуш, що прийде слухний час, коли у Верховині виросте новий легінь, який віднайдет чарівний топір Довбуша

і винесе його на світ ясний. Зашумить тоді весело Черемош, понесеться полонинами звук сопілки і новий месник збере своїх легінів та стане з ними до боротьби за правду і волю не тільки Гуцульщини, але й всієї України.

Топірець в задумі промовив: „Щоб скоро це здійснилося“ і повернувся на своє місце.

С. Л.

1, 2, 3: Ці вірші взяті із поеми українського поета Юрія Федьковича „Довбуш“.

Пластуні із Брізбену, Австралія, а між ними і новацтво, виїздять разом на Ювілейну Зустріч з приводу 50-ліття Пласту.

Морські князенки та лицарі із Бронксу на костюмовій забаві в Нью Йорку.

„ГОТУЙСЬ” ДЯКУЄ ЗА ВЕЛИКОДНІ ПОБАЖАННЯ

За давнім, українським звичаєм, бажаємо Веселих Свят не лиш на Різдво Господнє, але й на Воскресення — на Великдень. У західному світі такого свичаю нема. Тому „Готуйсь” особливо радіє, коли новацтво придержується цього прадавнього нашого звичаю та прислалася Редакції Великодні побажання. А прислали їх цього року:

Гнізда Новачок „Крилаті” та Новаків „Лісові Звірі” із Вінніпегу, Канада. Гніздо Новачок „Пташата” із Монтреалу, Канада, Рої: „Голубки”, „Соловейки” і „Жайворонки” та їх Сестрички, Гніздо Новаків „Звірята” із Боффало, Америка; Братчик Гніздовий Ярослав Пришляк, Братчики: Андрій Якубовський, Я. Сайкевич, Юрко Король та Новаки: Володимир Гаїдар, Степан Головатий, Орест Іскало, Данило Криницький, Ігор Перейма, Ігор Білоголовський, Петрусь Бейгер, Василь Яремко, Орест Басараб, Степан Шишка, Валентин Татранський, Роман Лоза, Юрко Костишин, Богдан Чмола, Роман Коновка, Адріян, Цьолко, Zenko Кобрин, Юра Лисенко, Андрійко Стецьків, Василь Дусанівський. Новацтво з Гемпстедту, Америка: Рої Новаків: „Соколята”, Братчик М. Курчак, Росвий Б. Пекар, „Карпатські Лиси”, Братчик Ю. Сваричевський, Росвий М. Коханівський, Новачок: „Маки” Сестричка Христя Сваричевська, Росва О. Ільницька, „Дзві-

ночки” Сестричка Міля Захарія, Росва Л. Копистянська. Рій Новаків „Левики” із Гартфорду (писав Новак Роман Заяць).

Ланка Новацьких Виховників Гнізда „Крилаті” у Дітройті, Братчик Гніздовий Ігор Іваницький, Рій Новачок „Зайчики” у Кентоні, Америка та Сестричка Ляріса Музичка. Новачки Коша Пластунки з Нью Йорку, зі Сестричками Кошовою Вірою Лацик та Заступницею Лесею Юзенів. Сестричка Ніна Мудрик-Мриц побажала:

Вельмишановній Редакції, усім Співробітникам і Читачам Журналу Пластового Новацтва „Готуйсь” Веселих Свят, Барвистої Писанки та дзвінкої Гагілки...

„Готуйсь” широ дякує за всі ці привіти і справді вони принесли йому велику радість у День Воскресення!

А БИЙТЕ ХЛЯПА!

На цей раз він внадився до „Готуйся” навіть у Великодньому числі та з'їв підпис Сестрички Ксені Клофас, бо це вона малювала образочки до вірша „Ой малює Одарочка”, на другій сторінці.

Мал. О. Борис

ЛЕГКО НАРИСУВАТИ

БІЖИТЬ

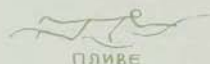
СКАЧЕ

СКАЧЕ
В ВОДУ

ПОВЗЕ

ПЛИВЕ

ВЕЗСА

КИДАЮТЬ
М'ЯЧА

ІЗ НАПЛЕЧНИКАМИ

ВЕСЕЛИЙ

ЗАВІДАННИЙ

КЛИЧЕ АБО
СПІВАЄ

ДИВИТЬСЯ

ЛОВЛЯТЬСЯ

В ТАБОРІ

В ЛІСІ

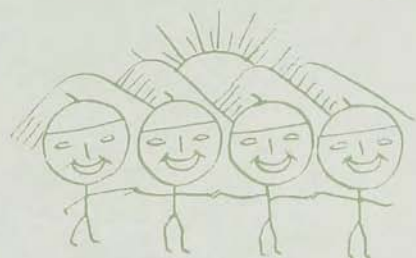
ІЗ ПРИЯТЕЛЕМ

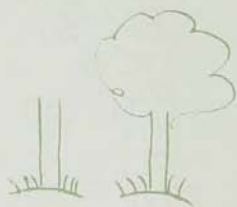
НА СТІЙЦІ

ЗУСТРІЛИСЬ

НА ПАМ'ЯТКУ ВПИСАЛИСЬ НОВАКИ

ДЕРЕВО

КУЩ

УГРБЕНИЦА

HEΛIHA	ΠOHEΛIAKOY	BIBTOPOK	CEPEΔA	YETBEP	ΠYTHHAY	CYBOTA
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

